

Velkommen lærkelil

Jeg véd ej strengespil,
så sødt og rent og jublende så vide,
som disse tonedrag,
de glade klokkeslag,
der ringer våren ind ved vintertide.

Du sværmer ikke vildt,
du kredser ikke snildt,
vil intet rov i dine brødres vrimmel,
du flager ikke om,
men frejdig, frisk og from
du går den lige vej fra jord til himmel.

Ej svimler du derved,
men daler trøstig ned,
ned til din græstørv og din lille mage:
I højhed som i fald
du følger tro dit kald,
og derfor har I vel så glade dage.

Du troens rette fugl,
som bier kun på jul,
og kun i årets skumring holder inde,
for så med jubelsang,
når rug er oven vang,
at varsle højt om vårens lune vinde -

kom, lær mig noder til
det håbets strengespil,
som tvinger dig før gry at være vågen,
lær mig som du at se
igennem mulm og sne
Den pinseglans, der dølger sig bag tågen.

SALTUM OG BIERSTED FOLKEDANSERE

FORÅRSFEST
3. MARTS 2023

Det er forår...

Poul Dissing og Benny Andersen

Det er forår, alting klippes ned.
Der beskæres i buskads og budgetter.
Slut med fordums fede ødselhed,
vi begynder at træne til skeletter.
Jeg bli'r fem år ældre
ved hvert indgreb i min pung,
men når forårssolen skinner, bli'r jeg ung!

Lad kun falde, hvad der knap kan stå,
men i så fald sku' jeg altid komme kryv'nde,
hver gang skatten gi'r sig til at få
mine sidste mønter fra mig hver den tyv'nde.
Jeg bli'r tom i hjernen –
træt og tung i sjæl og krop,
men når forårssolen skinner, står jeg op!

Og jeg fægter med min sparekniv,
men den skraber bare hult i sparegrisen.
Der er ikke meget tegn på liv,
selv i vinter var der dog en ko på isen.
Jeg har længe næret en istap ved min barm,
men når forårssolen skinner, bli'r jeg varm!

Solen skinner på fallittens rand -
derfor denne dyrekøbte randbemærkning:
Der er caries i tidens tand,
dens emalje trænger voldsomt til forstærkning!
Snart skal jeg og mine sidste tænder skilles ad,
men når forårssolen skinner, bli'r jeg glad!

Tag da kun min sidste spinkle mønt.
Livets sol er min den sidste del af livet,
for som solfanger er jeg nu begyndt
at forstå, at Alt og Intet er os givet.
Og en gang går solen sin runde uden mig,
men når forårssolen skinner, lever jeg!

Du kom med alt, hvad der var dig

Per Warming/Jens Rosendal

Du kom med alt hvad der var dig
og sprængte hver en spærret vej,
og hvilket forår blev det!
Det år, da alt blev stærkt og klart
og vildt og fyldt med tøbrudsfart
og alting råbte: lev det!

Jeg stormed' ud og købte øl,
ja, vint'rens gamle, stive føl
fór ud på grønne enge,
og du blev var og lys og fuld,
og håret var det pure guld
som solen – skjult for længe.

Og blomster åbned' sig og så,
at nu blev himlen stor og blå
og stunden født til glæde.
Din næve var så varm og god,
og du blev smuk og fuld af mod,
så smuk, jeg måtte græde.

Vorherre selv bød ind til fest
og kyssed' hver benovet gæst
i kærlighedens sale
med øjne, undrende og blå
vi bare så og så og så
og slugte livets tale:

At livet det er livet værd
på trods af tvivl og stort besvær
på trods af det, der smerter,
og kærligheden er og bli'r.
og hvad end hele verden si'r,
så har den vore hjerter.

